ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 15 ΜΑΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
91

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 163

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν Συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ κατὰ τὴν 13ην Σεπτεμβρίου 1966 ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Κάτω Χωρῶν Σύμβασις περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ἔχουσα ὡς κατωτέρω ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει καὶ Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων
καὶ
Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως διακανονίσουν τὰς σχέσεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Κοιν. Ἀσφαλίσεων μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν, ἀπεφάσισαν ὅπως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, συνάψουν Σύμβασιν καὶ διώρισαν ὡς πρὸς τοῦτο τοὺς πληρεξουσίους των, ἤτοι:

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὸν Ἰωάννην Τούμπαν, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν τὸν Βαρῶνον VAN LYNDEN, πρεσβευτὴν τῶν Κάτω Χωρῶν, οἵτινες ἐν τῇ ἁρμοδιότητί των, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

ΤΙΤΛΟΣ Ι.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Ι. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἔχει ἐφαρμογήν:

α) Ἐν Ἑλλάδι:

1. Ἐπὶ τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἥτις καταλαμβάνει τοὺς μισθωτοὺς καὶ τοὺς πρὸς τούτους ἐξομοιουμένους διὰ τὴν περίπτωσιν ἀσθενείας, μητρότητος, ἀναπηρίας, ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, γήρατος καὶ θανάτου.

2. Ἐπὶ τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν εἰδικῶν συστημάτων τῶν καλυπτομένων ὡρισμένας κατηγορίας μισθωτῶν κατὰ τῶν ἀνωτέρω κινδύνων.

3. Ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας τῶν μισθωτῶν.

4. Ἐπὶ τῆς νομοθεσίας περὶ οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων.

Β) Εἰς τὰς Κάτω Χώρας ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης:

1. Τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας (παροχαὶ εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος ἐν περιπτώσει ἀσθενείας καὶ μητρότητος).

2. Τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ προώρου θανάτου διὰ τοὺς μισθωτούς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν αὐξήσεων τῶν συντάξεων.

3. Τὴν γενικὴν ἀσφάλισιν γήρατος.

4. Τὴν γενικὴν ἀσφάλισιν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

5. Τὴν ἀσφάλισιν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν συμπεριλαμβανομένων τῶν αὐξήσεων τῶν συντάξεων.

6. Τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας.

7. Τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

8. Τὰ εἰδικὰ συστήματα ἀσφαλίσεως προσώπων ἀπασχολουμένων παρ' ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρακωρυχείων.

Ὁ ὅρος «νομοθεσία» περιλαμβάνει ἐνδεχομένως καὶ τοὺς κανονισμούς.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἔχῃ ὁμοίως ἐφαρμογὴν ἐπὶ πασῶν τῶν νομοθεσιῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἐτροποποίησαν ἢ συνεπλήρωσαν ἢ θὰ τροποποιήσουν ἢ θὰ

συμπληρώσουν τὰς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένας νομοθεσίας.

Θὰ ἔχῃ ὡσαύτως ἐφαρμογήν:

α) Ἐπὶ νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων καλυπτουσῶν ἕνα νέον κλάδον τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἐφ' ὅσον ἐπέλθῃ πρὸς τοῦτο Συμφωνία μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

β) Ἐπὶ νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων, αἵτινες θὰ ἐπεκτείνουν τὰ ὑπάρχοντα συστήματα εἰς νέας κατηγορίας δικαιούχων, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἐνδιαφερομένου συμβαλλομένου Μέρους δὲν ἀντιτίθεται πρὸς τοῦτο, τῆς τοιαύτης ἀντιρρήσεως κοινοποιουμένης εἰς τὸ ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς ἐπισήμου δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ πράξεων.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἰμὴ κατόπιν συνάψεως συμπληρωματικοῦ συμφώνου.

4. Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας καὶ Ὁλλανδικῆς πλευρᾶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Κοινωνικῶν Ὑποθέσεων καὶ τῆς Δημοσίας Ὑγείας.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἢ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων, τῶν ὑπαγομένων ἢ ὑπαχθέντων εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὑπηκόων τοῦ ἑνὸς τῶν Μερῶν τούτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας αὐτῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν τακτικῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Πρεσβειῶν ἢ Προξενείων, οὔτε ἐπὶ τῶν προσώπων, ἅτινα, ἀνήκοντα εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἀποστέλλονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀπολαμβάνουν τῶν εὐεργετημάτων τῶν νομοθεσιῶν, τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 ὑφ' οὓς ὅρους καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου Μέρους.

Ἄρθρον 4.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 25, αἱ συντάξεις αἱ χορηγούμεναι δυνάμει τῶν νομοθεσιῶν τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν αὐξήσεων, οὐδεμίαν μείωσιν, τροποποίησιν, ἀναστολήν, κατάργησιν ἢ δήμευσιν δύνανται νὰ ὑποστοῦν ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ὁ δικαιοῦχος κατοικεῖ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκεται ὁ ὀφειλέτης ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμός.

2. Αἱ παροχαὶ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καταβάλλονται εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τρίτου Κράτους, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μέτρῳ, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ὑπηκόων τοῦ πρώτου Μέρους, κατοικούντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τρίτου τούτου Κράτους.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν δύνανται νὰ δημιουργήσουν ἢ διατηρήσουν δικαίωμα δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν νομοθεσιῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διὰ χορήγησιν περισσοτέρων παροχῶν τῆς αὐτῆς φύσεως ἢ περισσοτέρων παροχῶν, ἀναφερομένων εἰς τὴν αὐτὴν περίοδον ἀσφαλίσεως ἢ ἐξομοιουμένων πρὸς ταύτην, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας καὶ γήρατος καὶ ἀσφαλίσεως θανάτου (σύνταξις) καὶ λαμβάνει χώραν ἐπιμερισμὸς τῆς δαπάνης μεταξὺ τῶν Ὀργανισμῶν τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν.

2. Αἱ ρῆτραι μειώσεως ἢ ἀναστολῆς αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἑνὸς συμβαλλομένου Μέρους, εἰς περίπτωσιν σωρεύσεως μιᾶς παροχῆς μὲ ἄλλας παροχὰς κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἢ μὲ ἄλλα εἰσοδήματα ἢ λόγῳ ἀπασχολήσεως, ἐφαρμόζονται ἔστω καὶ ἐὰν πρόκειται περὶ παροχῶν κτηθεισῶν ὑπὸ σύστημα τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Μέρους ἢ πρόκειται περὶ εἰσοδημάτων κτηθέντων ἢ προερχομένων ἐξ ἀπασχολήσεως, λαμβανούσης χώραν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

3. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐν λόγῳ κανόνος θὰ ἐπέφερε μείωσιν ἢ ἀναστολὴν τῶν παροχῶν, ὀφειλομένων δυνάμει τῆς νομοθεσίας καὶ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν, ἑκάστη τούτων δὲν δύναται νὰ μειωθῇ ἢ ἀνασταλῇ διὰ ποσὸν ἀνώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ ὅπερ δὲν θὰ κατεβάλλετο.

4. Ἐν τούτοις ἡ προηγουμένη παράγραφος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς παροχαὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀποκτῶνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 19 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

5. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρ. 2 ἐπιφέρει μείωσιν ἢ ἀναστολὴν ἐκκαθαρισμένης παροχῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19, διὰ τὴν μείωσιν ἢ τὴν ἀναστολήν, δέον ὅπως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον τμῆμα τῶν παροχῶν, εἰσοδημάτων ἢ ἀποδοχῶν, καθοριζόμενον ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῶν πραγματοποιηθεισῶν περιόδων συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 19.

Διατάξεις καθορίζουσαι τὴν ἐφαρμοστέαν Νομοθεσίαν.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Ἄρθρον 6.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος τίτλου, οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτοις ἐξομοιούμενοι, οἱ ἀπασχολούμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέρους τούτου, ἔστω καὶ ἐὰν θεωροῦνται ἀκόμη ὡς διαμένοντες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἄλλου Μέρους ἢ ἐὰν ὁ ἐργοδότης των ἢ ἡ ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣν ἀπασχολοῦνται, εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους.

Ἄρθρον 7.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον τιθεμένη ἀρχὴ περιλαμβάνει τὰς ἀκολούθους ἐξαιρέσεις:

α) Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι, οἵτινες διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἀποσπῶνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία τοὺς ἀπασχολεῖ κανονικῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρώτου Μέρους, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Μέρους τούτου, ὡς ἐὰν ἀπησχολοῦντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, κατὰ τοὺς 12 πρώτους μῆνας τῆς ἀπασχολήσεώς των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἄλλου Μέρους. Ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς ἐν λόγῳ ἀπασχολήσεως παρατείνεται πέραν τῶν 12 μηνῶν, ἡ νομοθεσία τοῦ πρώτου Μέρους ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφαρμόζεται διὰ μίαν νέαν περίοδον 12 μηνῶν τὸ πολύ, ἐφ' ὅσον ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τοῦ δευτέρου Μέρους δώσει τὴν συγκατάθεσιν τῆς πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης περιόδου τῶν 12 μηνῶν.

β) Οἱ μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς ἐπιχείρησιν ἐνεργοῦσαν, διὰ λογαριασμὸν ἄλλου ἢ δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν, μεταφορᾶς ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων, σιδηροδρομικῶς, ὁδικῶς, ἀεροπρικῶς ἢ διὰ θαλάσσης, ἢ ἁλιείαν καὶ ἔχουσαν τὴν ἕδραν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπασχολοῦνται ὡς προσωπικὸν κινήσεως ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἕδραν της ἡ ἐπιχείρησις. Οὐχ ἧττον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐπιχείρησις ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ὑποκατάστημα ἢ μόνιμον ἀντιπροσωπείαν, οἱ παρ' αὐτῇ ἀπασχολούμενοι ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα ἢ ἡ μόνιμος ἀντιπροσωπεία.

Ἄρθρον 8.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ

ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἢ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς διπλωματικὰς ἢ προξενικὰς θέσεις τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἢ ἐπὶ τῶν τελούντων εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐν λόγῳ θέσεων.

2. Ἐν τούτοις οἱ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενοι, οἱ ὁποῖοι τυγχάνουν ὑπήκοοι τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ὅπερ ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, δύνανται ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπασχολήσεών των ἢ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, νὰ ἐπιλέξουν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ ἀντιπροσωπευομένου Κράτους.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται διὰ κοινῆς συμφωνίας νὰ προβλέπουν ἐξαιρέσεις ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6 ἕως 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμοστέαν νομοθεσίαν δι' ὡρισμένους ἐργαζομένους ἢ ὁμάδας ἐργαζομένων.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιον.

Ἀσθένεια Μητρότης καὶ θάνατος (παροχαὶ κηδείας).

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν, διατήρησιν ἢ ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς παροχάς, ἐφ' ὅσον μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος ἔχει ὑπαχθῇ διαδοχικῶς ἢ ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν νομοθεσίαν τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι, αἱ πραγματοποιούμεναι ὑπὸ τὰ συστήματα ἀσφαλίσεως τῆς νομοθεσίας ἑκάστου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, συνυπολογίζονται, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν χρονικῶς.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ μισθωτὸς ἢ ὁ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος, ὁ ἔχων πραγματοποιήσει περιόδους ἀσφαλίσεως ἢ ἐξομοιουμένας πρὸς ταύτας βάσει τῆς νομοθεσίας ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, μεταβαίνων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἔχει δικαίωμα δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας του, ἅτινα εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους, εἰς παροχὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ δευτέρου συμβαλλομένου Μέρους, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις:

α) Ἐφ' ὅσον ἦτο ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν του εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐν λόγῳ συμβαλλομένου Μέρους.

β) Ἐφ' ὅσον ὑπήχθη εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν μετὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν του εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἔδαφος.

γ) Ἐφ' ὅσον πληροῖ τὰς προϋποθέσεις, τὰς ἀπαιτουμένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ δευτέρου συμβαλλομένου Μέρους, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνυπολογισμοῦ περιόδων τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

2. Ἐὰν εἰς τὰς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένας περιπτώσεις, ὁ μισθωτὸς ἢ ὁ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐδάφια α, β καὶ γ τῆς ἐν λόγῳ παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐν λόγῳ ἐργαζόμενος θὰ εἶχεν εἰσέτι δικαίωμα εἰς παροχὰς δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἠσφαλίσθη κατὰ τὸν τελευταῖον χρόνον πρὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς κατοικίας του, ἐὰν οὗτος εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου, διατηρεῖ τὸ δικαίωμα εἰς παροχὰς ἐπὶ χρονικὴν περίοδον 21 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τοῦ Μέρους τούτου. Ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ τόπου διαμονῆς ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου Ὀργανισμοῦ ἐφαρμοζομένης νομοθεσίας.

Ἄρθρον 12.

1. Μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος, ἠσφαλισμένος εἰς Ὀργανισμὸν τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ διαμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους, ἔχει δικαίωμα εἰς παροχάς, ἐπὶ προσκαίρου διαμονῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Μέρους, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του καθιστᾷ ἀναγκαίαν ἄμεσον ἰατρικὴν περίθαλψιν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νοσοκομειακῆς τοιαύτης.

2. Μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος, δικαιούμενος παροχῶν εἰς βάρος Ὀργανισμοῦ τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ὅστις διαμένει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο ὅταν μεταφέρῃ τὴν κατοικίαν του ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Μέρους. Ἐν τούτοις πρὸ τῆς μεταφορᾶς κατοικίας ὁ ἐργαζόμενος δέον ὅπως λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ ἁρμοδίου Ὀργανισμοῦ, τὴν ὁποίαν οὗτος δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰ μὴ κατόπιν ἰατρικῆς γνωματεύσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ βεβαιοῦντος ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ ἐργαζομένου ἐμποδίζει τὴν μεταφορὰν τῆς κατοικίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

3. Ἐφ' ὅσον μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος, ἔχει δικαίωμα εἰς παροχὰς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων, αἱ παροχαὶ εἰς εἶδος ἐξυπηρετοῦνται παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ τόπου διαμονῆς του ἢ τῆς νέας κατοικίας του, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ ἐφαρμοζομένης νομοθεσίας, ἰδιαιτέρως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν τρόπον ἐξυπηρετήσεως τῶν παροχῶν εἰς εἶδος. Πάντως, ἡ διάρκεια ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν εἶναι ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς ἁρμοδίας Χώρας.

4. Εἰς τὰς ὑπὸ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένας περιπτώσεις ἡ παροχὴ προθέσεων, τῶν μεγάλων συσκευῶν καὶ ἄλλων παροχῶν εἰς εἶδος μεγάλης σπουδαιότητος τελεῖ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ἐκτὸς ἀπολύτως ἐπειγουσῶν περιπτώσεων, τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὀργανισμοῦ.

5. Αἱ παροχαὶ εἰς χρῆμα ἐξυπηρετοῦνται εἰς τὰς ὑπὸ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, προβλεπομένας περιπτώσεις συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς ἁρμοδίας Χώρας. Αἱ ἐν λόγῳ παροχαὶ δύνανται νὰ ἐξυπηρετοῦνται παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς ἑτέρας Χώρας διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἁρμοδίου Ὀργανισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ Διοικητικοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησομένην διαδικασίαν.

6. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν ἐπὶ μελῶν οἰκογενείας κατὰ τὴν πρόσκαιρον αὐτῶν διαμονὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἢ ὁσάκις ταῦτα μεταφέρουν τὴν διαμονήν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, μετὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ κινδύνου ἀσθενείας ἢ μητρότητος.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ μέλη οἰκογενείας μισθωτοῦ ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιουμένου, ὅστις ὑπάγεται εἰς Ὀργανισμὸν τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, δικαιοῦνται τῶν εἰς τὸ εἶδος παροχῶν, ἐφ' ὅσον διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ὡς ἐὰν ὁ ἐργαζόμενος ὑπήγετο εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ τόπου διαμονῆς του. Ἡ ἔκτασις, ἡ διάρκεια καὶ ἡ διαδικασία ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν καθορίζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ ἐφαρμοζομένης νομοθεσίας.

2. Ὅταν τὰ μέλη οἰκογενείας μεταφέρουν τὴν διαμονήν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἁρμοδίας Χώρας, δικαιοῦνται παροχῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῆς ἐν λόγῳ Χώρας. Ὁ κανὼν οὗτος ἔχει ὁμοίως ἐφαρμογὴν ὁσάκις τὰ μέλη οἰκογενείας ἐδικαιώθησαν ἤδη διὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ἀσθενείας ἢ μητρότητος, παροχῶν, καταβληθεισῶν ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου διέμενον πρὸ τῆς μεταφορᾶς. Ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὀργανισμοῦ ἐφαρμοζομένη νομοθεσία προβλέπῃ ἀνωτάτην διάρκειαν καταβολῆς παροχῶν, ἡ ἀμέσως πρὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς διαμονῆς πραγματοποιηθεῖσα περίοδος καταβολῆς παροχῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ὅταν μέλη οἰκογενείας τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀσκοῦν εἰς τὴν Χώραν διαμονῆς ἐπαγγελματικὴν δραστηριότητα ἢ λαμβάνουν σύνταξιν παρέχουσαν εἰς αὐτοὺς δικαίωμα εἰς παροχὰς εἰς εἶδος.

4. Ὡς μέλη οἰκογενείας ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν προηγουμένων παραγράφων λογίζονται τὰ πρόσωπα, τὰ θεωρούμενα ὡς μέλη οἰκογενείας συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου κατοικοῦν.

Ἄρθρον 14.

Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος κεφαλαίου θὰ παρεῖχεν εἰς μισθωτὸν ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενον ἢ εἰς μέλος οἰκογενείας τούτου δικαίωμα εἰς παροχὰς μητρότητος δυνάμει τῶν νομοθεσιῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὁ ἐνδιαφερόμενος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, ἐν ᾧ ἔλαβε χώραν ἡ γέννησις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἀναγκαίου, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς παρούσης Συμβάσεως συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων.

Ἄρθρον 15.

1. Ὅταν ὁ δικαιοῦχος συντάξεων, ὀφειλομένων κατὰ τὰς νομοθεσίας ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Μερῶν διαμένῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τούτων καὶ δικαιοῦται παροχῶν εἰς εἶδος κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέρους τούτου, αἱ παροχαὶ αὗται πρὸς τοῦτον καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας του ἐξυπηρετοῦνται παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ τόπου διαμονῆς του ὡς ἐὰν ἦτο δικαιοῦχος συντάξεως ὀφειλομένης δυνάμει μόνον τῆς νομοθεσίας τοῦ τόπου διαμονῆς του. Αἱ ἐν λόγῳ παροχαὶ βαρύνουν τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ τόπου διαμονῆς.

2. Ὁσάκις ὁ δικαιοῦχος συντάξεως, ὀφειλομένης δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διαμένει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, αἱ εἰς εἶδος παροχαὶ ὧν δικαιοῦται δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ πρώτου Μέρους χορηγοῦνται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας του ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ τόπου διαμονῆς των.

3. Ἐὰν ἡ νομοθεσία ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους προβλέπῃ κρατήσεις εἰς βάρος τοῦ δικαιούχου τῆς συντάξεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν εἰς εἶδος παροχῶν, ὁ ὀφειλέτης τῆς συντάξεως, Ὀργανισμὸς τὸν ὁποῖον βαρύνουν αἱ εἰς εἶδος παροχαί, δικαιοῦται ὅπως, εἰς τάς, ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναφερομένας περιπτώσεις, προβαίνῃ εἰς τὰς ἐν λόγῳ κρατήσεις.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11, τῶν παραγράφων 1,2 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 12, τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τῆς παρούσης Συμβάσεως χορηγούμεναι παροχαὶ ἀποδίδονται παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὀργανισμῶν εἰς τοὺς Ὀργανισμούς, ὁποῖοι ἐξυπηρέτησαν ταύτας.

2. Ἡ ἀπόδοσις καθορίζεται καὶ πραγματοποιεῖται καθ' ὃ θέλει ὁρίσει διοικητικὸς Κανονισμός. Ἡ ἀπόδοσις θὰ δύναται νὰ κανονίζηται καὶ δι' ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομένων ποσῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Ὁσάκις μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος ὑπαχθεὶς εἰς τὴν νομοθεσίαν ἑνὸς Συμβαλλομένου μέρους ἢ δικαιοῦχος συντάξεως ἢ μέλος οἰκογενείας του ἀποθάνῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους, ὁ θάνατος θεωρεῖται ὅτι ἐπῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρώτου Μέρους.

2. Ὁ ἁρμόδιος Ὀργανισμὸς βαρύνεται μὲ τὸ ἐπίδομα θανάτου ἔστω καὶ ἂν ὁ δικαιοῦχος εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2ον.

Ἀναπηρία, γῆρας καὶ θάνατος (Συντάξεις).

Τμῆμα Ι.

Γενικότητες.

Ἄρθρον 18.

1. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν, διατήρησιν ἢ ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς παροχὰς ὁσάκις ἠσφαλισμένος ἔχει ὑπαχθῇ διαδοχικῶς ἢ ἀλληλοδιαδόχως, εἰς τὴν νομοθεσίαν τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἑκατέρου τούτων πραγματοποιηθεῖσαι περίοδοι ἀσφαλίσεως καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι συνυπολογίζονται, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν χρονικῶς.

2. Ὁσάκις ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων, ἡ παροχὴ ὡρισμένων πλεονεκτημάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προϋποθέσεως ὅτι αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως ἐπραγματοποιήθησαν εἰς ἐπάγγελμα ὑπαγόμενον εἰς εἰδικὸν σύστημα ἀσφαλίσεως, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ εὐεργετήματος τῶν παροχῶν τούτων συνυπολογίζονται μόναι αἱ περίοδοι, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι δυνάμει τῶν ἀντιστοίχων εἰδικῶν συστημάτων ἀσφαλίσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ὡς καὶ αἱ περίοδοι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐν τῷ αὐτῷ ἐπαγγέλματι δυνάμει ἑτέρων συστημάτων τοῦ ἐν λόγῳ Συμβαλλομένου Μέρους, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν χρονικῶς. Ἐὰν παρὰ τὸν συνυπολογισμὸν τῶν ἐν λόγῳ περιόδων, ὁ ἠσφαλισμένος δὲν πληροῖ τὰς προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν τὴν ἀπόκτησιν τῶν εἰρημένων εὐεργετημάτων, αἱ περὶ ὧν πρόκειται περίοδοι συνυπολογίζονται ὁμοίως διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος εἰς παροχὰς τοῦ γενικοῦ συστήματος τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

3. Ἐὰν αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ κατώτεραι τῶν ἓξ μηνῶν οὐδεμία παροχὴ χορηγεῖται δυνάμει τῆς νομοθεσίας ταύτης. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἀνωτέρω περίοδοι λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἀπόκτησιν, διατήρησιν καὶ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς παροχὰς ἐκ μέρους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἀλλὰ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατ' ἀναλογίαν ὀφειλομένου ποσοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 19, παράγραφος 1, ἐδάφιον β' τῆς παρούσης Συμβάσεως. Πάντως, ἡ παροῦσα διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται ἐὰν τὸ δικαίωμα εἰς παροχὰς ἀπεκτήθη δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ πρώτου Συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τούτου πραγματοποιηθεισῶν περιόδων.

Ἄρθρον 19.

1. Αἱ παροχαὶ τὰς ὁποίας κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἠσφαλισμένος ἢ οἱ ἐπιζῶντες αὐτοῦ δύνανται ν' ἀξιώσουν δυνάμει τῶν νομοθεσιῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καθ' ἃς ὁ ἠσφαλισμένος ἐπραγματοποίησε περιόδους ἀσφαλίσεως ἢ ἐξομοιουμένας πρὸς ταύτας, ἐκκαθαρίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Ὁ Ὀργανισμὸς ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καθορίζει συμφώνως πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος συγκεντρώνῃ τὰς ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ νομοθεσίας προβλεπομένας παροχάς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

β) Ἐὰν τὸ δικαίωμα ἀποκτᾶται δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὁ εἰρημένος Ὀργανισμὸς προσδιορίζει διὰ τὴν τάξιν τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς, εἰς ἣν ὁ ἐνδιαφερόμενος θὰ ἐδικαιοῦτο ἐὰν πᾶσαι αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως ἢ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι συνυπολογιζόμεναι κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα, εἶχον πραγματοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν. Βάσει τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, ὁ Ὀργανισμὸς καθορίζει τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν κατ' ἀναλογίαν τῆς διαρκείας τῶν πραγματοποιηθεισῶν περιόδων ὑπὸ τὴν εἰρημένην νομοθεσίαν πρὸ τῆς ἐπαληθεύσεως τοῦ κινδύνου ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνολικὴν διάρκειαν τῶν πραγματοποιηθεισῶν περιόδων ὑπὸ τὰς νομοθεσίας τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸ τῆς ἐπαληθεύσεως τοῦ κινδύνου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν πρὸς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὀφειλομένην παροχὴν ὑπὸ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Ὀργανισμοῦ.

γ) Ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων δὲν πληροῖ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ τὰς ὑπὸ τῶν ἐφαρμοστέων νομοθεσιῶν ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις, ἀλλὰ πληροῖ μόνον τὰς προϋποθέσεις μιᾶς ἐξ αὐτῶν, τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς προσδιορίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παρούσης παραγράφου.

δ) Ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν πληροῖ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ τὰς ὑπὸ τῶν ἐφαρμοστέων νομοθεσιῶν ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις, ἀλλὰ πληροῖ τὰς προϋποθέσεις μιᾶς ἐξ αὐτῶν, χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὸν συνυπολογισμὸν τῶν περιόδων, τῶν πραγματοποιηθεισῶν ὑπὸ τὰς ἄλλας

νομοθεσίας, τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς προσδιορίζεται δυνάμει μόνον τῆς νομοθεσίας βάσει τῆς ὁποίας κτᾶται τὸ δικαίωμα καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν μόνον τῶν περιόδων τῶν πραγματοποιηθεισῶν ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν ταύτην.

ε) Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐδαφίοις γ' καὶ δ' τῆς παρούσης παραγράφου ἀναφερομένας περιπτώσεις, αἱ ἤδη ἐκκαθαρισθεῖσαι παροχαὶ ἀναθεωροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παρούσης παραγράφου ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις αἱ ἀπαιτούμεναι, ὑπὸ τῶν ἄλλων νομοθεσιῶν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων.

2. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς ἦν ὁ ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ἀξιώσῃ ἄνευ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1, διὰ μόνας τὰς περιόδους ἀσφαλίσεως καὶ τὰς πρὸς ταύτας ἐξομοιουμένας τὰς πραγματοποιηθείσας δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους, εἶναι ἀνώτερον τοῦ συνόλου τῶν παροχῶν τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, δικαιοῦται οὗτος ἐκ μέρους τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ εἰρημένου Μέρους συμπληρώματος ἴσου πρὸς τὴν διαφοράν.

3. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 22 οἱ ἐνδιαφερόμενοι, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπικαλῶνται τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου, δὲν δύνανται ν' ἀξιώσουν δικαίωμα συντάξεως δυνάμει μόνον τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους.

ΤΜΗΜΑ 2.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Ὁ μισθωτὸς ἢ ὁ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν Ὁλλανδικὴν Νομοθεσίαν περὶ γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, καὶ τὴν τοιαύτην περὶ γενικῆς ἀσφαλίσεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, παραμένει ἠσφαλισμένος καθ' ὅλην τὴν περίοδον προσκαίρου ἢ διαρκοῦς ἀνικανότητός του πρὸς ἐργασίαν λόγῳ ἀσθενείας, ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς νόσου παρεχούσης δικαίωμα εἰς παροχὰς εἰς χρῆμα ἐκ μέρους Ὁλλανδικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐὰν τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητός του πρὸς ἐργασίαν ἀνέρχεται εἰς 50ο/ο ἀκόμη καὶ ἐὰν μεταφέρῃ τὸν τόπον διαμονῆς του ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνέλαβεν ἀπασχόλησιν ἐπὶ μισθῷ ἢ αὐτοτελῆ τοιαύτην ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἡ ἡλικίας 65 τοὐλάχιστον ἐτῶν σύζυγος τοῦ κατὰ τὴν Ὁλλανδικὴν νομοθεσίαν, περὶ γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, ἠσφαλισμένου διαμένουσα ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλίζεται ὡσαύτως ἐκτός, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως διὰ τὴν περίοδον:

α) Κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε συγχρόνως πραγματοποιήσει περιόδους ἀσφαλίσεως ἢ εἰσφορῶν ἢ περιόδους ἰσοδυνάμους κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἑλληνικοῦ συστήματος ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος.

β) Κατὰ τὴν ὁποίαν δικαιοῦται συντάξεως γήρατος συμφώνως πρὸς ἓν τοιοῦτον σύστημα.

Ἄρθρον 21.

Οἱ Ὁλλανδικοὶ Ὀργανισμοὶ δύνανται νὰ ὑπολογίζουν τὰς συντάξεις τῆς γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ τὰς τοιαύτας ἀναπηρίας γήρατος καὶ προώρου θανάτου διὰ τοὺς μισθωτοὺς ὡς καὶ τὰς ποσοστιαίας προσαυξήσεις τῶν συντάξεων τούτων ἀμέσως καὶ ἀποκλειστικῶς ἀναλόγως πρὸς τὰς περιόδους ἀσφαλίσεως καὶ τὰς πρὸς ταύτας ἐξομοιουμένας, πραγματοποιηθείσας κατὰ τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 22.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος ὑπήχθη διαδοχικῶς ἢ ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 στοιχεῖον α' ἀριθμὸς 4 καὶ στοιχεῖον β' ἀριθμοὶ 1 καὶ 2 ἀναφερομένας νομοθεσίας, οἱ ἐπιζῶντες αὐτοῦ δύνανται νὰ ἀξιώσουν μόνον δικαίωμα εἰς παροχάς, προβλεπομένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας εἰς ἣν ὑπήγετο ὁ ἐργαζόμενος κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του.

2. Ὅσάκις ὁ ἐργαζόμενος ὑπήχθη τελευταίως εἰς τὴν ἑλληνικὴν νομοθεσίαν, ἀναφερομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 στοιχεῖον β' ἀριθμοὶ 1 καὶ 2 αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι, πραγματοποιηθεῖσαι ὑπὸ τὴν Ὁλλανδικὴν νομοθεσίαν, ἀναφερομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 1, στοιχεῖον α, ἀριθμοὶ 2 καὶ 4 ἐφ' ὅσον ἔχουν πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1959, λαμβάνονται ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος εἰς παροχὴν δυνάμει τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 23.

1. Αἱ προσωρινὰι συντάξεις, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περὶ γενικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος διὰ τὰ πρόσωπα τὰ ἄγοντα τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1957, παρέχονται εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους ὑφ' ἃς προϋποθέσεις παρέχονται εἰς τοὺς Ὁλλανδοὺς ὑπηκόους.

2. Τὰ προσωρινὰ πλεονεκτήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περὶ γενικῆς ἀσφαλίσεως —γήρατος διὰ τὰ πρόσωπα ἡλικίας ἀπὸ 15 ἕως 65 ἐτῶν συμπεπληρωμένων κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1957, παρέχονται καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους ὑφ' ἃς προϋποθέσεις παρέχονται καὶ εἰς τοὺς Ὁλλανδοὺς ὑπηκόους.

Ἄρθρον 24.

Τὰ ἐκ τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τῆς Ὁλλανδικῆς νομοθεσίας περὶ γενικῆς ἀσφαλίσεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἕνεκα θανάτου ἐπελθόντος πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1969 ἀπορρέοντα πλεονεκτήματα παρέχονται καὶ εἰς τοὺ Ἕλληνας, ὑφ' ἃς προϋποθέσεις παρέχονται εἰς τοὺς Ὁλλανδοὺς ὑπηκόους.

Ἄρθρον 25.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 1 τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζονται.

α) Εἰς τὰς προσωρινὰς συντάξεις τὰς χορηγουμένας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 23 παρ. 1 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

β) Εἰς τὰς προσωρινὰς συντάξεις καὶ πλεονεκτήματα, ἀναφερόμενα ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις, τὰ χορηγούμενα εἰς τοὺς Ὁλλανδοὺς ὑπηκόους.

Ἄρθρον 26.

Ὁσάκις μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος ἠσφαλίσθη ὑποχρεωτικῶς δυνάμει τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας πρὸ τοῦ 35ου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ πραγματοποιεῖ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς Κάτω Χώρας ἔμμισθον ἐργασίαν ἢ ἐξομοιουμένην πρὸς ταύτην.

α) Δὲν ἀποκλείεται τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 στοιχεῖον α ἀριθμὸς 2 ἀναφερομένην νομοθεσίαν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντως νὰ μὴν ἔχῃ φθάσῃ τὴν ἡλικίαν τῶν 65 ἐτῶν, νὰ μὴ ἀπολαμβάνῃ ἀντιμισθίας τινὸς παρεχούσης εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ νὰ μὴ ἀποκλείεται τῆς ἀσφαλίσεως δυνάμει ἑτέρας διατάξεως τῆς εἰρημένης νομοθεσίας.

β) Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος, εἰς παροχὴν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας ταύτης θεωρεῖται ὡς ὑπαχθεὶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἐν λόγῳ νομοθεσίας πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν 35 ἐτῶν.

γ) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν παροχῆς τινὸς ἐκ τῆς νομοθεσίας ταύτης θεωρεῖται ὡς ἠσφαλισμένος ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἔχει φθάσει τὴν ἡλικίαν τῶν 35 ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3ον.

Ἐργατικὰ Ἀτυχήματα καὶ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι.

Ἄρθρον 27.

Ἐὰν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βαθμοῦ ἀναπηρίας ἐν περιπτώσει ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἡ νομοθεσία αὕτη προβλέπει ρητῶς ἢ σιωπηρῶς ὅτι τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα ἢ αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι τὰ ἐπελθόντα πρότερον, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, τὸ αὐτὸ θὰ συμβαίνῃ διὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς ἀσθενείας, τὰ ἐπελθόντα πρότερον ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ὡς ἐὰν εἶχον ἐπέλθει ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρώτου Μέρους.

Ἄρθρον 28.

Ἐὰν ὁ μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος τυχὸν ἀποζημιώσεως. δι' ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὀργανισμοῦ τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἀξιοῖ παροχὰς δι' ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν τῆς αὐτῆς φύσεως δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑτέρου Μέρους, ὑποχρεοῦται ὅπως παράσχῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὀργανισμὸν τοῦ τελευταίου Μέρους τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὰς ἐκκαθαρισθείσας πρότερον παροχὰς διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

Ὁ ὀφειλέτης Ὀργανισμὸς τῶν νέων παροχῶν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰς προγενεστέρας παροχὰς ὡς ἐὰν εἶχον χορηγηθῇ εἰς βάρος τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4ον.

Ἀνεργία.

Ἄρθρον 29.

1. Ὁσάκις ἠσφαλισμένος ὑπήχθη διαδοχικῶς ἢ ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν νομοθεσίαν ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι, πραγματοποιηθεῖσαι ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν ἑκατέρου τῶν Μερῶν συνυπολογίζονται, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν χρονικῶς διὰ τὴν κτῆσιν, διατήρησιν ἢ ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς παροχάς.

2. Ὁ μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος, ἔχων πραγματοποιήσει ἀσφαλιστικὰς περιόδους ἢ ἐξομοιουμένας τοιαύτας βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, μεταβαίνων, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Μέρους, δικαιοῦται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους, τῶν παροχῶν ἀνεργίας, αἵτινες προβλέπονται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ δευτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις:

α) Νὰ ἔχῃ ὑπαχθῇ εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας μετὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου.

β) Νὰ πληροῖ τὰς ἀπαιτουμένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ δευτέρου Συμβαλλομένου Μέρους προϋποθέσεις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων ὧν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ.

Ἄρθρον 30.

1. Ἄνεργος, ἀποκτήσας δικαίωμα παροχῶν δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, μεταφέρων, τὴν διαμονήν του ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο κατ' ἀνώτατον ὅριον κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς χρονικῆς περιόδου μὴ ὑπερβαινούσης τὴν περίοδον καθ' ἣν θὰ ἐδικαιοῦτο τῶν παροχῶν βάσει τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεως. Πρὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς διαμονῆς του, ὁ ἄνεργος ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἐν λόγῳ μεταφορὰν εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὀργανισμὸν τῆς χώρας τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεως.

2. Αἱ παροχαὶ τὰς ὁποίας δικαιοῦται ὁ ἄνεργος βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταβάλλονται εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ τόπου διαμονῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ἐφαρμοζομένην νομοθεσίαν ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ.

3. Ὁ Ὀργανισμὸς τῆς Χώρας τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν ὅστις ἐχορήγησεν τὰς παροχὰς ἀνεργίας τῆς προηγουμένης παραγράφου ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ 85 ο)ο τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5ον.

Οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

Ἄρθρον 31.

Ἐὰν ἡ νομοθεσία τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἐξαρτᾶ τὴν κτῆσιν τοῦ δικαιώματος οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν περιόδων ἀσφαλίσεως ἢ ἐξομοιουμένων πρὸς αὐτὰς ὁ ἁρμόδιος Ὀργανισμὸς τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 32.

1. Μισθωτὸς ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιούμενος, ἠσφαλισμένος συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους καὶ ἔχων τέκνα διαμένοντα ἢ ἐκπαιδευόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους, δικαιοῦται διὰ τὰ εἰρημένα τέκνα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, τυχούσης περιπτώσεως, τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν ἐν τῷ προγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων περιόδων, οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ πρώτου Συμβαλλομένου Μέρους, ἀκόμη καὶ ἐὰν ὁ ἐργαζόμενος διαμένῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους.

2. Δικαιοῦχοι συντάξεως, οἵτινες δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἔχουν δικαίωμα εἰς οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα δικαιοῦνται τῶν ἐπιδομάτων τούτων ἔστω καὶ ἂν οὗτοι ἢ τὰ τέκνα των διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον ὀφείλωνται οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα διὰ τὸ αὐτὸ τέκνον δυνάμει τῶν νομοθεσιῶν ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα τὰ ὀφειλόμενα δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου τὸ τέκνον διαμένει ἢ ἀνατρέφεται, καταβάλλονται ἄνευ περιορισμοῦ, τὰ δὲ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα τὰ ὀφειλόμενα δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους καταβάλλονται μόνον καθ' ὃ ποσὸν εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ὀφειλόμενα δυνάμει τῆς Νομοθεσίας τοῦ πρώτου Μέρους.

ΤΙΤΛΟΣ IV.

Διάφοροι Διατάξεις.

Ἄρθρον 33.

1. Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαί.

1. Θὰ λαμβάνουν πάντα τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναγκαῖα διοικητικὰ μέτρα.

2. Θὰ ἀνακοινοῦν ἀμοιβαίως πᾶσαν πληροφορίαν σχετικῶς μὲ τὰ λαμβανόμενα μέτρα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Θὰ ἀνακοινοῦν ἀμοιβαίως πᾶσαν πληροφορίαν σχετικῶς μὲ τὰς τροποποιήσεις τῆς νομοθεσίας αὐτῶν δυναμένας νὰ τροποποιήσουν ἐνδεχομένως τὴν ἐφαρμογήν της.

2. Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ θὰ δύνανται διὰ κοινῆς συμφωνίας νὰ προβλέψουν εἰδικὰς διατάξεις πρὸς ρύθμισιν τυχούσης περιπτώσεως, τῆς καταστάσεως εἰδικῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων, ἰδίᾳ τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν προσώπων, ἅτινα ἀπασχολοῦνται εἰς ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρακωρυχείου.

Ἄρθρον 34.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως αἱ Ἀρχαὶ καὶ οἱ Ὀργανισμοὶ οἱ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐκτέλεσίν της θὰ παρέχουν ἀμοιβαίως ἐξυπηρέτησιν καὶ θὰ ἐνεργοῦν, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἰδίας αὐτῶν νομοθεσίας.

Ἄρθρον 35.

1. Τὸ εὐεργέτημα τῶν ἀπαλλαγῶν ἢ μειώσεων φόρων, χαρτοσήμων ἀντιγράφων ἢ καταχωρήσεων, προβλεπομένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διὰ τὰ ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα ἢ δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ Μέρους τούτου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἀντίστοιχα ἔγγραφα δικαιολογητικά, τὰ ἐκδιδόμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἢ τῆς παρούσης συμβάσεως.

2. Πᾶσαι αἱ πράξεις, δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ὑποβαλλόμενα εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπαλλάσσονται τῆς θεωρήσεως νομιμοποιήσεως τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων γραμματείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 36.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως οἱ Ὀργανισμοὶ θὰ ἀλληλογραφοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξύ των εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

2. Οἱ Ὀργανισμοὶ καὶ αἱ Ἀρχαὶ τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δὲν δύνανται νὰ ἀπορρίπτουν αἰτήσεις ἢ ἕτερα ἔγγραφα, ἀπευθυνόμενα πρὸς αὐτοὺς λόγῳ τοῦ ὅτι εἶναι συντεταγμένα εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρον 37.

Αἱ αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ προσφυγαί, αἵτινες θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποβάλωνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας εἰς Ἀρχήν, Ἵδρυμα ἢ ἕτερον Ὀργανισμὸν τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους, γίνονται δεκταὶ ἐὰν ὑποβάλωνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς ἀντίστοιχον Ἀρχήν, Ἵδρυμα ἢ ἕτερον Ὀργανισμὸν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Μέρους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἀρχὴ τὸ Ἵδρυμα ἢ ὁ Ὀργανισμὸς εἰς ὃν ὑπεβλήθησαν, διαβιβάζει ἄνευ καθυστερήσεως, τὰς ἐν λόγῳ αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ προσφυγὰς εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν, Ἵδρυμα ἢ Ὀργανισμὸν τοῦ πρώτου Μέρους εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε τῇ μεσολαβήσει τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 38.

1. Οἱ Ὀργανισμοὶ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους οἱ ὁποῖοι δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ὀφειλέται παροχῶν εἰς χρῆμα εἰς τοὺς δικαιούχους, εὑρισκομένους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἐξοφλοῦν ἐγκύρως εἰς τὴν νομισματικὴν μονάδα τοῦ πρώτου Μέρους. Ὀσάκις εἶναι ὀφειλέται ποσῶν πρὸς Ὀργανισμοὺς εὑρισκομένους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκκαθαρίσουν ταῦτα εἰς τὴν νομισματικὴν μονάδα τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους.

2. Αἱ μεταφοραὶ ποσῶν τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ λαμβάνουν χώραν συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ σχετικὰς συμφωνίας μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 39.

1. Πᾶσα ἀμφισβήτησις μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον ἀμέσων διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

2. Ἐὰν ἡ ἀμφισβήτησις δὲν δύναται οὕτω νὰ ἐπιλυθῇ ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν διαπραγματεύσεων, θὰ ὑποβάλλεται εἰς διοικητικὴν ἐπιτροπήν, ἧς ἡ σύνθεσις καὶ ἡ διαδικασία θὰ καθορίζωνται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Ἡ διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ πρέπει νὰ ἐπιλύσῃ τὴν διένεξιν συμφώνως πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς παρούσης Συμβάσεως. Αἱ ἀποφάσεις ταύτης θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ καὶ ὁριστικαί.

Ἄρθρον 40.

1. Ὀσάκις Ὀργανισμὸς τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους κατέβαλεν, εἰς τὸν δικαιοῦχον παροχῶν, προκαταβολήν, ὁ ἐν λόγῳ Ὀργανισμὸς ἢ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, ὁ ἁρμόδιος Ὀργανισμὸς τοῦ ἑτέρου Μέρους δύναται νὰ παρακρατήσῃ τὴν προκαταβολὴν ἀπὸ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ὁ δικαιοῦχος ἔχει λαμβάνειν παρὰ τούτου.

2. Ὀσάκις, δικαιοῦχος ἀπελάμβανε βοηθείας ἐξ ἑνὸς συμβαλλομένου Μέρους κατὰ τὴν διάρκειαν περιόδου, δι' ἣν εἶχε δικαίωμα παροχῶν εἰς χρῆμα, τὰ ποσὰ τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν παρακρατοῦνται ὑπὸ τοῦ καταβάλλοντος ταῦτα Ὀργανισμοῦ τῇ αἰτήσει τοῦ Ἱδρύματος βοηθείας καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν καταβληθέντων βοηθημάτων.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Μεταβατικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 41.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν γεννᾷ δικαίωμα καταβολῆς παροχῶν διὰ περίοδον προγενεστέραν τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτῆς.

2. Πᾶσα περίοδος ἀσφαλίσεως ἢ ἐξομοιουμένη πρὸς αὐτήν, πραγματοποιηθεῖσα δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος εἰς παροχὰς γεννωμένου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου σύνταξις ὀφείλεται δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, καὶ ἐὰν ἔτι ἀναφέρεται εἰς γεγονὸς λαβὸν χώραν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο, πᾶσα σύνταξις ἡ ὁποία δὲν ἐξεκαθαρίσθη ἢ ἡ ὁποία ἀνεστάλη λόγῳ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ λόγῳ τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, θὰ ἐκκαθαρίζεται, αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ θὰ ἀναβιοῖ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν διακανονισμὸς τῶν δικαιωμάτων, τῶν προγενεστέρως ἐκκαθαρισθέντων, διὰ καταβολῆς ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ.

4. Ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πρηγουμένης παραγράφου, αἱ ὑπὸ τῶν νομοθεσιῶν τῶν συμβαλλομένων Μερῶν προβλεπόμεναι διατάξεις, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν παραγραφὴν τῶν δικαιωμάτων δὲν δύνανται νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐὰν ἡ σχετικὴ αἴτησις ὑπεβλήθη ἐντὸς προθεσμίας 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἐὰν ἡ αἴτησις ὑπεβλήθη μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ἐν λόγῳ προθεσμίας, τὸ δικαίωμα εἰς παροχὰς τὸ ὁποῖον δὲν ἀπωλέσθη ἢ δὲν παρεγράφη, ἀποκᾶται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς αἰτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ περισσότερον εὐνοϊκαὶ διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρον 42.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ὡς πρὸς τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν θὰ ἐφαρμόζεται εἰς τὸ ἐν Εὐρώπῃ Βασίλειον.

Ἄρθρον 43.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ τὰ κυρωτικὰ ἔγγραφα θ' ἀνταλλαγοῦν ἐν Χάγῃ τὸ ταχύτερον δυνατόν.

Ἄρθρον 44.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν 1ην τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ἔχουν ἀνταλλαγῇ τὰ κυρωτικὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 45.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις συνάπτεται διὰ διάρκειαν ἑνὸς ἔτους θὰ ἀνανεοῦται σωπηρῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐκτὸς καταγγελίας ἥτις δέον νὰ γνωστοποιῆται τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἐτησίας περιόδου.

Ἄρθρον 46.

1. Εἰς περίπτωσιν καταγγελίας τῆς παρούσης Συμβάσεως, πᾶν δικαίωμα κτηθὲν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεών της, θὰ διατηρηθῇ.

2. Τὰ ὑπὸ θεμελίωσιν δικαιώματα, τὰ σχετικὰ πρὸς περιόδους ἀσφαλίσεως πραγματοποιηθείσας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἰσχύος τῆς καταγγελίας δὲν ἐξαλείφονται λόγῳ τῆς καταγγελίας. Ἡ διατήρησίς των θὰ καθορισθῇ διὰ κοινῆς συμφωνίας διὰ τὸν μεταγενέστερον χρόνον ἐλλείψει τοιαύτης Συμφωνίας ὑπὸ τῆς διεπούσης τὸν ἐνδιαφερόμενον Ὀργανισμὸν νομοθεσίας.

Ἐφ' ᾧ. οἱ ὡς ἄνω πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1966 εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥΜΠΑΣ

Διὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτων Χωρῶν
BARON VAN LYNDEN

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE GRECE ET LE ROYAUME DES PAYS-BAS SUR LA SECURITE SOCIATE

Sa Majesté le Roi des Hellènes et
Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,
Animés du désir de régler les rapports en matière d'assurances sociales entre les deux Etats ;

Ont résolu de conclure une convention dans ce but et ont nommé à cet effet leurs plénipotentiaires, à savoir:

Sa Majesté le Roi des Hellenès : Jean Toumbas, Ministre des Affaires Etrangères.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas : Baron van Lynden, Ambassadeur des Pays-Bas.

Lesquels après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Titre 1.

Dispositions générales

Article ler

1. La présente convention s'applique :

α) En Grèce aux législations concernant :

1) Les assurances sociales couvrant les travailleurs salariés ou assimilés pour la maladie-maternité, l' invalidité, les accidents du travail et les maladies-professionnelles, la vieillesse et le décès ;

2) Les régimes spéciaux d'assurance couvrant certaines catégories de travailleurs salaries contre les risques précités ;

3) L'assurance contre le chômage des travailleurs salariés ;

4) Les allocations familiales.

b) aux Pays-Bas aux législations concernant :

1) L'assurance maladie (prestations en espèces et en nature en cas de maladie et de maternité) ;

2) L'assurance invalidité,vieillesse et décés prématuré pour les salariés, y compris les majorations des rentes;

3) L'assurance-vieillesse générale;

4) L'assurance générale des veuves et des orphelins;

5) L'assurance accidents du travail et maladies professionnelles, y compris les majorations des rentes;

6) L'assurance chômage;

7) Les allocations familiales;

8) Les régimes spéciaux des personnes occupées par des entreprises exploitant une mine de charbon.

Le terme «les legislations» comprend, le cas écheant, également les réglementations.

2. La présente Convention s'appliquera également à tous les actes législatifs ou réglementaires qui ont modifie ou complété ou qui modifieront ou compléteront les législations énumérées au paragraphe premier du présent article.

Elle s'appliquera :

a) Aux actes législatifs ou réglementaites couvrant une brache nouvelle de l'assurance sociale, pourvu qu'un arrangement intervienne a cet effet entre les Parties Contractantes;

b) Aux actes législatifs ou réglementaires qui étendront les régimes existant à des nouvelles catégories de bénéficiaires pourvu que le Gouvernement de la Partie Contractante intéressée ne s'oppose pas à cet égard dans un délai de trois mois à dater de la notification de la publication officielle des dits actes.

3. Les dispositions de la prèsente Convention ne sont applicables aux marins de la marine marchande qu'après la conclusion d'un accord complémentaire.

4. Les autorités compétentes au sens de la prèsente Convention sont du côté grec, le Ministre du Travail et, du côté néerlandais, le Ministre des Affaires Sociales et de la Santé Publique.

Article 2.

1. Les dispositions de la prèsente Convention sont applicables aux travailleurs salaries ou assimilés qui sont ou ont été soumis à la législation de l'une des Parties Contractantes et qui sont des ressoertissants de l'une de ces Parties, ainsi qu'aux membres de leurs familles er â leurs survivants.

2. Les dispositions de la présente Convention ne sont applicables ni aux membres des représentations diplomatiques et consulaires (y compris les fonctionnaires appartenant au cadre des chancelleries s'ils sont des ressortissants de l'Etat representé) ni aux personnes qui, appartenant au cadre d'une administration gouvermentale de l'une des Parties Contractantes, sont envoyées par leur gouvernement sur le territoire de l'autre Partie.

Article 3.

Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes auxquelles les dispositions de la présente Convention sont applicables, sont soumis aux obligations et sont admis aux bénéfices des législations énumérées à l' article premier, dans les mêmes conditions que les ressortissants de l'autre Partie.

Article 4.

1. Sous réserve des dispositions de l'article 25, les pensions ou rentes acquises en vertu des législations de l'une des Parties Contractantes y compris les majorations, ne peuvent subir aucune réduction, ni modification, ni suspension, ni suppression, ni confiscation du fait que le bénéficiaire réside sur le térritoire de la Partie Contractante autre que celui où se trouve l' institution débitrice.

2. Les prestations de l'assurance sociale de l'une des Parties Contractantes sont payées aux ressortissants de l'autre Partie Contractante résidant sur le territoite d'un Etat tiers, dans les mêmes conditions et dans la même mesure que s'il s'agissait de ressortissants de la première Partie résidant sur le territoire de cet Etat tiers.

Article 5.

1. Les dispositions de la présente Convention ne peuvent conférer ni maintenir le droit de bénéficier, en vertu des législations des Parties Contractantes, de plusieurs prestations de même autre ou de plusieurs prestations se rapportant à une même période d' assuarance ou période assimilée, sauf en ce qui concerne l'assurance invalidité et vieillesse, et l'assurance décès (pensions). lorsqu'elles donnent lieu à répartition de la charge entre les institutions des deux Parties Contractantes.

2. Les clauses de réduction ou de suspension prévues par la législation d'une Partie Contractante, en cas de cumul d'une prestation avec d'autres prestations de sécurité sociale ou avec d'autre revenue, ou du fait de l'exercice d'un emploi, sont opposables au bénéficiaire, même s'il s'agit de prestations acquises sous un régime de l'autre Partie Contractante ou s'il s'agit de revenus obtenus, ou d'un emploi exercé, sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

3. Lorsque l'application de cette règle entrainerait la réduction ou la suspension des prestations dues en de la législation des deux Parties Contractantes, chacune d'entre elles ne peut être réduite ni suspendue pour un montant supérieur à la moitié du montant qui ne serait pas payé.

4. Toutefois le paragraphe précédent n'est pas appli cable aux cas où des préstations de même nature sont acquises conformément aux dispositions des articles 18 et 19 de la présente Convention.

5. Lorsque l'application du paragraphe 2 entrainerait la réduction ou la suspension d'une prestation liquidée conformément aux dispositions des articles 18 et 19, seulement est à prendre en compte pour la réduction ou pour la suspension une fraction des prestations, revenus ou rémunérations déterminée au prorata de la durée des périodes accomplies conformément à l'alinéa b du paragraphe premier de l'article 19.

Titre II

Dispositions déterminant la législation applicable.

Article 6.

Sous réserve des dispositions du présent titre, les travailleurs salariés ou assimilés occupés sur le territoire de l'une des Parties Contractantes sont soumis à la législation de cette Partie, même s'ils sont encore considérés comme résidant sur le territoire de l'autre Partie ou si leur empoloyeur ou le siège de l'entreprise qui les occupe se trouve sur le territoire de l'autre Partie.

Article 7.

Le principe posé à l'article précédent comporte les exceptions suivantes :

a) les travailleurs salariés ou assimilés, qui ont leur résidence sur le territoite d'une Partie Contractante et sont détachés sur le territoire de l'autre partie Conractante par l'entreprise qui les occupe normalement sur le territoire de la première Partie, demeurent soumis à la législation de cette Partie, comme s'ils étaient occupés sur son territoire, pendant les douze premiers mois de leur occupation sur le territoire de l'autre Parties; si la durée de cette occupation se prolonge au-delà de douze mois, la législation de la première Partie continue d'être appliquée pour une nouvelle période de 12 mois au plus, à condition que l'autorité compétente de la deuxième Partie ait donné son accord avant la fin de la première période de douze mois;

b) les travailleurs salariés ou assimilés au service d'une entreprise effectuant, pour le compte d'autrui ou pour son propre compre des transports de passagers ou de marchandises, ferroviaires, routiers, aériens ou de navigation ou la pêche maritime, et ayant son siège sur le territoire de l' une des Parties Contractantes, et occupés en qualité de personnel roulant ou navigant, sont soumis à la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle l' entreprise a son siège; toutefois, dans le cas où l'entreprise possède sur le territoire de l'autre Partie Contractante une succursale ou une représentation permanente, les travailleurs occupés par celle-ci sont soumis à la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la succursale ou la représentation permanente se trouve.

Article 8.

1. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 2 de l'article 2, les dispositions de l'article 6 sont applicables aux rtavailleurs salariés ou assimilés occupés dans les postes diplomatiques ou consulaires des Parties Contractantes ou qui sont au Service personnel des agents de ces postes.

2. Toutefois les travailleurs visés au paragraphe premier du présent article qui sont des ressortissants de la Partie Contractante représentée par le poste diplomâtique ou consulaire en question peuvent opter, dans un délai de six mois après le commencement de leur emploi ou de l'entrée en vigueur de la présente Convention, pour l'application de la législation de l'Etat représenté.

Article 9.

Les autorités compétentes des Parties Contractantes peuvent prévoir, d'un commun accord, pour certains travailleurs ou groupes de travailleurs, des exceptions aux dispositions des artilces 6 à 8 de la présente Convention, quant à la législation applicable.

Titre III

Dispositions particulières

Chapitre I

Maladie, maternité et décès (allocation funéraire)

Article 10.

En vue de l'acquisition, du maintien ou du recouvrement du droit aux prestations, lorsqu'un travailleur salarié ou assimilé a été soumis successivement ou alternativement à la législation des deux Parties Contractantes, les périodes d'assurances et les périodes assimilées accomplies en vertu de la législation de chacune des Parties Contractantes sont totalisées, pour autant qu'elles ne se superposent pas.

Article 11.

1. Le travailleur salarié ou assimilé ayant accombli des périodes d'assurance ou périodes assimilées au titre de la législation de l'une des Parties Contractantes et qui se rend sur le territoire de l'autre Partie Contractante a droit, pour lui-même et les membres de sa famille qui se trouvent sur ledit territoire, aux prestations prévues par la législation de la seconde Partie Contractante, aux conditions suivantes :

a) avoir été âpte au travail, à sa dernière entrée sur le territoire de cette Partie Contractante;

b) avoir été assujetti à l'assurance obligatoire aprés la dernière entrée sur ledit territoire;

c) satisfaire aux conditions recquises par la législation de la seconde Partie Contractante, compte tenu de la totalisation des pèriodes visées à l'article précédent.

2. Si, dans les cas visés au paragraphe premier du présent article, le travailleur salarie ou assimilé ne remplit pas les conditions prévues aux alinéas a, b et c dudit paragraphe et lorsque ce travailleur aurait encore droit à prestations en vertu de la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle il à été assuré en dernier lieu avant le transfert de sa résidence s'il se trouvait sur ce territoire il conserve le droit à prestations pendant une période de 21 jours à partir du dernier jour qu'il était assujetti à l'assurance obligatoire de cette Partie. L'institution de cette Partie peut demander à l'institution du lieu de résidence de servir les prestations en nature suivant les modalités de la législation appliquée par cette dernière institution.

Article 12.

1. Un travailleur salarié ou assimilé, affilié à une institution de l'une des Parties Contractantes et résidant sur le territoire de ladite Partie, bénéficie des prestations, lors d'un séjour temporaire sur le territoire de l'autre Partie Contractante, lorsque son état vient à nécessiter immédiatement des soins médicaux, y compris l'hospitalisation.

2. Un travailleur salarié ou assimilé, admis au bénéfice des protestations à charge d'une institution de l'une des Parties Contractantes, qui réside sur le territoire de ladite Partie consernve ce bénéfice lorsqu'il transfère sa résidence sur le territoire de l'autre Partie Contractante; toutefois avant le transfert, le travailleur doit obtenir l'autorisation de l'institution compétente, laquelle ne peut la réfuser que sur avis d'un médecin de cette institution constatant que l'état de santé du travailleur empêche le transfert de la résidence sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

3. Lorsqu'un travailleur salarié ou assimilé a droit aux prestations conformément aux dispositions des paragraphes précédents, les prestations en nature sont serviés par l'institution du lieu de son séjour ou de sa nouvelle résidence, suivant les dispositions de la législation appliquée par ladite institution, en particulier en ce qui concerne l'étendue et les modalités du service des prestations en nature; toutefois, la durée du service de ces prestations est celle prévue par la législation du pays compétent.

4. Dans les cas prévus aux paragraphes 1 et 2 du présent article, l'octroi des prothéses, du grand appareillage et d'autres prestations en nature d'une grande importance est subordonnée – sauf en cas d'urgence absolue – à la condition que l'institution compétente en donne l'autorisation.

5. Les prestations en espèces sont, dans les cas prévus aux paragraphes 1 et 2 du présent article, servies conformément à la législation du pays compétent. Ces prestations peuvent être servies par l'institution de l'autre pays pour le compte de l'institution compétente selon des modalités à fixer dans un arrangement administratif.

6. Les dispositions des paragraphes précédents sont applicables par analogie aux membres de la famille lors de leur séjour temporaire sur le territoire de l'autre Partie Contractante ou lorsqu'ils transférent leur résidence sur le territoire de l'autre Partie Contractante après la réalisation du risque de maladie ou de maternité.

Article 13.

1. Les membres de la famille d'un travailleur salarié ou assimilé qui est affilié à une institution de l'une des parties Contractantes, bénéficient des prestations en nature, lorsqu'ils résident sur le territoire de l'autre Partie Contractante, comme si le travailleur était affilié à l'institution du lieu de leur rédidence. L'étendue, la durée et les modalités du service desdites prestations sont déterminées suivant les dispositions de la législation appliquée par cette institution.

2. Lorsque les membres de la famille transférent leur résidence sur le territoire du pays compétent, ils bénéficient des prestations conformément aux dispositions de la législation dudit pays. Cette règle est également applicable lorsque les membres de la famille ont déjà bénéficié pour le même cas de maladie ou de maternité, des prestations servies par les institutions de la partie Contractante sur le territoire de laquelle ils ont résidé avant la transfert; si la législation applicable par l'institution compétente prévoit une durée maximum pour l'octroi des prestations, la période du service des prestations effectuée immédiatement avant le transfert de résidence est prise en compte.

3. Lorsque les membres de la famille vises au paragraphe premier du présent article exercent dans le pays de résidence une activité prefessionnelle ou bénéficient d'une pension ou d'une rente leur ouvrant droit aux prestations en nature, les dispositions du présent article ne leur sont pas applicables.

4. Sont considérées come membres de la famille aux sens des paragraphes précédents les personnes considérées comme membres de la famille d'après la régislation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle elles résident.

Article 14.

Dans les cas où l'application du présent chapitre ouvrirait à un travailleur salarié ou assimilé, ou à un membre de sa famille, droit au bénéfice des prestations de maternité au titre des législations des deux parties Contractantes, l'intéressé, se verrait appliquer la législation en vigueur sur le territoire de la Partie Contractante où s'est produite la naissance, en tenant compte, dans la mesure où il est nécessaire, de la totalisation des périodes visées à l'article 10 de la présente Convention.

Article 15.

1. Lorsque le titulaire de pensions ou de rentes dues en vertu des législations de l'une et de l'autre des parties Contractantes réside sur le territoire de l'une des parties Contractantes et qu'il a droit aux prestations en nature en vertu de la législation de cette partie, celles – ci sont serviés à lui – même et aux membres de sa famille par l'institution du lieu de sa résidence comme s'il était titulaire d'une pension ou d'une rente due en vertu de sa seule législation du pays de sa résidence. Lesdites prestations sont à la charge de l'institution du pays de résidence.

2. Lorsque le titulaire d'une pension ou d'une rente due en vertu de la législation de l'une des parties Contractantes réside sur le territoire de l'autre partie Contractante, les prestations en nature auxquelles il a droit en vertu de la législation de la premiére partie sont servies à lui – même et aux membres de sa famille par l'institution du lieu de sa résidence.

3. Si la législation d'une partie Contractante prévoit des retenues de cotisation à la charge du titulaire de la pension ou de la rente, pour la couverture des prestations en nature, l'institution débitrice de la pension ou de la rente, à la charge de laquelle se trouvent les prestations en nature, est autorosée à opérer ces vetenues dans les cas visés par le présent article.

Article 16.

1. Les prestations en nature servies en vertu des dispositions du paragraphes 2 de l'article 11, des paragraphes 1, 2 et 6 de l'article 12, du paragraphe 1 de l' article 13 et du paragraphe 2 de l'article 15 de la préüsente Convention fontl'objet d'un remboursement de la part des institutions compétentes à celles qui les ont services.

2. Le remboursement est déterminé et effectué suivant les modalités à fixer par un arrangement administratif à prendre par les autorités compétentes; le remboursement pourra être reglé par des montants forfaitaires.

Article 17.

1. Lorsqu'un travailleur salarié ou assimilé soumis à la législation d'une partie Contractante ou un titulaire d'une pension ou d'une rente ou un membre de sa famille décède sur le territoire de l'autre partie, le décés est considéré comme être survenu sur le territoire de la première partie.

2. L'institution compétente prend à sa charge l'allocation au décés même si le bénéficaire se trouve sur le territoire de l'autre partie Contractante.

Chapitre 2

Invalidité, vieillesse et décés (pensions)

Section 1

Généralités

Article 18.

1. En vue de l'acquisition, du maintient ou du recouvrement du droit autre prestations, lorsqu'un assuré à été soumis successivement ou alternativement à la législation des deux parties Contractantes, les périodes d'assurance et les périodes assimilées accomplies en vertu de la législation de chacune sdes parties Contractes sont totalissées, pour autant qu'elles ne se superposent pas.

2. Lorsque la législation d'une partie Contractante subordonne l'octroi de certaines prestations à la condition que les périodes d'assurance aient été accomplies dans une profession soumise à un régime spécial, seules sont totalisées pour l'admission au bénéfice de ces prestations, les périodes accomplies en vertu des régimes correspondant de l'autre partie Contractante et les périodes accomplies de ladite partie Contractante, pour autant qu'elles ne se superposent pas. Si nonobstant la totalisation desdites périodes, l'assuré ne remplit pas les conditions lui permettant de bénéficier desdites prestations, les périodes dont il s'agit sont également totalisées pour l'dmission au bénéfice des prestations du régime général des parties Contractantes.

3. Si les périodes d'assurance et les périodes assimilées en vertu de la législation de l'une des Parties Contractantes n'atteignent pas, dans leur ensemble, six mois, aucune prestation n'est accordée en vertu de ladite législation; dans ce cas, les périodes susvisées sont prises en considération en vue de l'acquisition, du maintien et du recouvrement du droit aux prestations de l'autre Partie Contractante, mais elles ne le sont pas pour déterminer le montant dû au prorata, selon l' article 19, paragraphe premier, alinéa b, de la présente Convention. Toutefois, cette disposition n'est pas applicable si le droit aux prestations est acquis en vertu de la législation de la première Partie Contractante, sur la base des seules périodes accomplies sous sa législation.

Article 19.

1. Les prestations auxquelles un assuré visé à l'article 18 de la présente Convention ou ses survivants peuvent prétendre en vertu des législations des Parties Contractantes selon lesquelles l'assuré a accompli des périodes d'assurance ou des périodes assimilées sont liquidées de la manière suivante :

a) l'institution de chacune des Parties Contractantes détermine, d'après sa propre législation, si l'intéressé réunit les conditions requises pour avoir droit aux prestations prévues par cette législation, compte tenu de la totalisation des périodes visées à l'article précédent;

b) si le droit est acquis en vertu de l'alinéa précédent, ladite institution détermine, pour ordre, le montant de la prestation à laquelle l'intéressé aurait droit si toutes les périodes d'assurance ou périodes assimilées, totalisées suivant les modalités visées à l'article précédent, avaient été accomplies exclusivement sous sa propre législation; sur la base dudit montant, l'institution fixe le montant dû au prorata de la durée des périodes accomplies sous ladite législation avant la réalisation du risque par rapport à la durée totale des périodes accomplies sous les législations des Parties Contractantes avant la réalisation du risque; ce montant constitue la prestation due à l'interessé par l' institution dont il s'agit;

c) si l'intéressé, compte tenu de la totalisation des périodes visées à l'atricle précédent, ne remplit pas, à un moment donné, les condtitions exigées par les législations qui lui sont applicables mais satisfait seulement aux conditions de l'une entre elles, le montant de la prestation est déterminé conformément aux dispositions de l'alinéa b du présent paragraphe;

d) si l'intéressé ne remplit pas, à un moment donné, les conditions exigées par les législations qui lui sont applicables, mais satisfait aux conditions d'une seule d'entre elles, sans qu'il soit nécessaire de faire appel aux périodes accomplies sous les autres législations, le montant de la prestation est déterminé en vertu de la seule législation au regard de laquelle le droit est ouvert et compte tenu des seules périodes accomplies sous cette législation;

e) dans les cas visés aux alinéas c et d du présent paragraphe, les prestations déjà liquidées sont revisées conformément aux dispositions de l'alinéa b du présent paragraphe au fur et à mesure que les conditions exigées par les autres législations sont satisfaites, compte tenu de la totalisation des périodes visées à l'article précédent.

2. Si le montant de la prestation à laquelle l'intéressée peut prétendre sans application des dispositions de l'article 18, pour les seules périodes d'assurance et périodes assimilées accomplies en vertu de la législation d'une partie Contractante, est supérieur au total des prestations résultant de l'application du paragraphe précédent du présent article, il a droit de la part de l'institution de cette partie, à un complément égal à la différence.

3. Sous réserve de la disposition de l'alinéa d du paragraphe premier du présent article et de l'article 22 les intéressés qui peuvent se prévaloir des dispositions du présent chapitre ne peuvent prétendre au bénéfice d'une pension en vertu des seules dispositions de la législation d'une partie Contractante.

Section 2

Dispositions particulières

Article 20.

1. Le travailleur salarié ou assimilé, assuré en vertu des législations néerlandaises sur l'assurance – vieillesse générale et l'assurance générale des veuves et des orphelins reste assuré pendant toute période d'incapacité de travail temporaire ou permanente imputable d'une maladie, un accident du travail ou une maladie professionelle donnant lieu à une prestation en espèces du coté néérlandais, si le taux de l'incapacité de travail atteint 50p., c., même s'il transfére sa résidence sur les territoire de la Grèce à condition qu'il n'ait pas repris une occupation salariée ou indépedente en Grèce.

2. L'épouse, agée de moins de 65 ans et résidant en Grèce, d'un assuré en vertu de la législation néérlandaise sur l'assurance – vieillesse générale, est également assurée sauf, selon le cas, pour la période:

a) pendant laquelle elle aurait accomplit en même temps des périodes d'assurance ou de cotisation ou des périodes équivalentes en vertu d'un régime grec d'assurance – veillesse obligatoire;

b) pendant laquelle elle bénéficie d'une pension de vieillesse en vertu d'un tel régime.

Article 21.

Les institutions néerlandaises peuvent calculer les pensions de l'assurance – vieillesse générale et les rentes de l'assurance invalidité, vieillesse et décés prématuré pour les salaries ainsi que les majorations procentuelles de ces rentes, directement et exclusivement en fonction des périodes d'assurance et les periodes assimilées accomplies en vertu de la législation afférente.

Article 22.

1. Dans les cas où un travailleur salarié ou assimilé a été soumis siccessivement ou alternativement aux législations visées à l'article premier, lettre a chiffre 4, et lettre b, chiffres 1 et 2, ses survivants peuvent prétendre droit aux seules prestations prévues par la législation à laquelle le travailleur a été soumis à la date de son décès.

2. Lorsque le travailleur a été soumis derniérement à la législation grecque, visée à l'article premier, lettre b chiffres 1 et 2, les périodes d'assurance et les périodes assimilées accomplies sous la législation néerlandaise, visée à l'article premier, lettre a, chiffre 4, et sous la législation néerlandaise, visée à l'article premier, lettre a, chiffre 2, pour autant qu'elles sont situées avant le premier octoblre 1959, sont, pour la détermination du droit à la prestation en vertu de la législation grecque, également prises en compte.

Article 23.

Z. Les pensions transitoires, prévues pas la législation néerlandaise sur l'assurance – vieillesse générale pour les personnes qui ont déjà atteint l'âge de 65 ans au premier janvier 1957, sont accordées aux ressortissants grecs dans les mêmes conditions qu'aux ressortis sants néerlandais.

2. Les avantages transitoires, prévues par la législation néérlandaise sur l'assurance – vieillesse générale pour les personnes dont l'âge était compris entre 15 et 65 ans au ler janvier 1957,, sont accordées aux ressortissants grecs dans les mêmes conditions qu'aux ressortissants néerlandais.

Article 24.

Les avantages découlant des dispositions transitoires de la législation néerlandaise sur l'assurance générale des veuves et des orphelins, à titre d'un décés, survenu avant le premier octobre 1959, sont accordés aux ressortissants grecs dans les mêmes conditions qu'aux ressortissants néerlandaise.

Article 25.

Les dispositions de l'article 4, paragraphe premier, de la présente Convention ne sont pas applicables;

a) aux pensions transitoires accordées en vertu de l'ar ticle 23, paragraphe premier, de la présente Convention;

b) aux pensions et avantages transitoires visées aux articles précédents accordées aux ressortissants néellandais.

Article 26.

Lorsqu'un travailleur salarié ou assimilé a été assuré obligatoirement en vertu de la législation grecque avant l'âge de 35 ans, et effectue par la suite dans les pays – Bas un travail salarié ou assimilé:

a) il n'est pas exclu de l'assurance selon la législation visée à l'article premier, lettre a, chiffre 2, à condition toutefois de ne pas avoir atteint l'âge de 65 ans, de ne pas jouir d'une rémunération lui donnant le droit de demander l'exemption de l'affiliation à l'assurance ou de ne pas être exclu de l'assurance en vertu d'une autre disposition de cette législation;

b) il est considéré pour la détermination du droit à une prestation de cette législation, d'être entré dans l' assurance de cette législation avant l'âge de 35 ans;

c) il est considéré pour le calcul d'une prestation de cette législation d'être assuré des le moment où il a atteint l'âge de 35 ans.

Chapitre 3

Accidents du travail et maladies professionnelles

Article 27.

Si, pour apprécier le dégré d'incapacité dans le cas d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle au regard de la législation de l'une des Parties Contractantes, cette législation prévoit explicitement ou implicitement que les accidents du travail ou les maladies professionnelles survenus antérieurement sont pris en considération, le sont également les accidents du travail et les maladies professionnelles survenus antérieurement sous la législation de l' autre partie Contractante comme s'ils étaient survenus sous la législation de la premiere Partie.

Article 28.

Si, un travailleur salarié ou assimilé, qui a obtenu la réparation d'une maladie professionnelle par l'institution compétente de l'une des Parties Contractantes fait valoir, pour une maladie professionnelle de même nature, des droits à prestation en vertu de la législation de l'autre Partie, il est tenu de fournir à l'institution compétente de cette dernière Partie, les renseignements nécessaires, relatifs aux prestations liquidées antérieurement pour réparer la maladie professionnelle dont il s'agit.

L'institution débitrice des nouvelles prestations tiendra compte des prestations antérieures comme si elles avaent été servies à sa charge.

Chapitre 4

Chômage

Article 29.

1. En vue de l'acquisition, du maintien ou du recouvrement du droit aux prestations, lorsqu'un assuré a été soumis successivement ou alternativement à la législation des deux Parties Contractantes, les périodes d'assurance et les périodes assimilées accomplies en vertu de la législation de chacune des Parties sont totalisées, pour autant qu'elles ne se superposent pas.

2. Le travailleur salarié ou assimilé ayant accompli des périodes d'assurance ou périodes assimilées au titre de la législation de l'une des Parties Contractantes et qui se rend sur le territoire de l'autre Partie Contactante a droit, pendant son séjour sur le dit territoire aux prestations de chômage prévues par la législation de la seconde Partie Contractante aux conditions suivantes;

a) avoir été assujetti à l'assurance chômage obligatoire après la dernière entrée sur la ledit territoire;

b) satisfaire aux conditions requises par la législation de la seconde Partie Contractante, compte tenue de la totalisation des périodes vissées au paragraphe précédent.

Article 30.

1. Un chômeur qui, après avoir acquis le droit aux prestations en vertu de la législation de l'une des Parties Contractantes, transfère sa résidence sur le territoire de l'autre Partie Contractante, conserve ce droit au maximum pendant une période ne dépassant pas la période pendant laquelle il aurait droit aux prestations en vertu de la législation du pays du dernier emploi. Avant le transfert de sa résidence le chômeur est tenu de notifier ce transfert à l'institution compétente du pays du dernier emploi.

2. Les prestations auxquelles le chômeur a droit, en vertu des dispositions du présent article, lui sont servies par l'institution du lieu de résidence, suivant la législation appliquée par la dite institution.

3. L'institution du pays du dernier emploi est tenu de rembourser à l'istitution qui a servie les prestations de chômage visées aux paragraphes précédents une somme égale à 85 % du montant effectif des dites prestations.

Chapitre 5.

Allocations familiales

Article 31.

Si la législation de l'une des Parties Contractantes subordonne l'acquisition du droit aux allocations familiales à l'accomplissement de périodes d'assurance ou de périodes assimilées, l'institution compétente de cette Partie tient compte, dans la mesure où il est nécessaire, de toutes les périodes accomplies sur le territoire de chacune des Parties Contractantes.

Article 32.

1. Un travailleur salarié ou assimilé assuré selon la législation d'une Partie Contractante et ayant des enfants qui résident ou sont élevés sur le territoire de l'autre Partie a droit pour lesdits enfants, compte tenu, le cas échéant, de la totalisation des périodes visées à l'article précédent, aux allocations familiales selon les dispositions de la législation de la première Partie Contractante, même si le travailleur réside sur le territoire de l'autre Partie.

2. Les bénéficiaires d'une pension ou d'une rente, qui ont droit aux allocations familiales en vertu de la législation de l'une des Parties Contractantes, ont droit à ces allocations même si eux – mêmes ou leurs enfants résident sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

3. Si au cours d'une même période, des allocations familiales sont dues pour un même enfant en vertu des législations des deux Parties Contractantes, les allocations familiales dues en vertu de la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle l'enfant réside ou est élevé, sont payées sans restriction, les allocations familiales dues en vertu de la législation de l'autre Partie Contractante sont versées pour autant que le montant de ces allocations est supérieur au mont dû ent vertu ade lalégislation de la première Partie

Titre IV

Dispositions diverses

Article 33.

1. Les autorités compétentes:

1) prendront tous arrangements administratifs nécessaires à l'applications de la présente Conventions:

2. se communiqueront toutes informations concernant les mesures prises pour l'application de la présente Convention;

3. se communiqueront toutes informations concernant les modifications de leur législation susceptibles de modifier son application.

2. Les autorités compétentes pourront prévoir d'un commun accord des dispositions spéciales pour régler le cas échéant, la situation des catégories particulières de travailleurs, notamment celles des marins et des personnes occupées par des entreprises exploitant une mine de charbon.

Article 34.

Pour l'application de la présente Convention les autorités et les institutions chargées de l'exécution de la présente Convention se prêteront bons offices et agiront comme s'il s'agissait de l'application de leur propre législation.

Article 35.

1. Le bénéfice des exemptions ou réductions de taxes, de timbres, de droits de greffe ou d'enregistrement, prévues par la législation de l'une des Parties Contractantes pour les pièces ou documents à produire en application de la législation de cette Partie, est étendu aux pièces et documents analogues à produire en application de la législation de l'autre partie Contractante ou de la présente Convention.

2. Tous actes, documents et pièces quelconques à produire pour l'exécution de la présente Convention sont dispensés du visa de légalisation des autorités diplomatiques et consulaires et des droits de chancellerie.

Article 36.

1. Les institutions correspondront, aux fins de l'application de la présente Convention, directement entre elles dans la langue française.

2. Les institutions et les autorités de l'une des Parties Contractantes ne peuvent rejeter les requêtes on autres documents qui leur sont adressés du fait qu'ils sont rédigés dans la langue officielle de l'autre Partie Contractante.

Article 37.

Les demandes, déclarations ou recours qui auraient d' être présentés, aux fins de l'application de la législation de l'une des Parties Contactantes, dans un délai déterminé auprès d'une autorité, d'une institution ou d'un autre organisme de cette Partie, sont recevables s'ils sont présentés dans le même délai auprès d'une ou autorité, d'une institution ou d'un autre organisme correspondant de l'autre Partie Contractante. Dans ce cas, l'autorité, l'institution ou l'organisme ainsi saisi transmet, sans retard, ces demandes, déclarations, ou recours à l'autorité, l'institution ou l'organisme compétent de la première Partie, soit directement, soit par l'intermédiaire des autorités compétentes des Parties Contractantes.

Article 38.

1. Les institutions d'une Partie Contractante qui, en vertu de la présente Convention sont débitrices de prestations en espèces au regard des bénéficiaires se trouvant sur le territoire de l'autre Partie Contractante s'en libèrent valablement dans la monnaie de la première Partie ; quand elles sont débitrices de sommes au regard d'institutions se trouvant sur le territoire de l'autre Partie Contractante, elles sont tenues de les liquider dans la monnaie de cette dernière Partie.

2. Les transferts de sommes que comporte l'exécution de la présente Convention auront lieu conformément aux accords en cette matière en vigueur entre les deux Parties Contractantes au moment du transfert.

Article 39.

1. Tout différend venant à s'élever entre les Parties Contractantes concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention fera l'objet de négociations directes entre les autorités compétentes des Parties Contractantes.

2. Si le différend ne peut être ainsi résolu dans un délai de six mois à dater du début des négociations, il sera soumis à une commission arbitrale dont la composition et la procédure seront déterminées par un accord entre les Parties Contractantes.

La commission arbitrale devra résoudre le différend selon les principes fondamentaux et l'esprit de la présente Convention, Ses décisions seront obligatoires et définitives.

Article 40.

1. Lorsqu'une institution d'une Partie Contractante a versé au titulaire de prestations une avance, cette institution, ou, sur la demande de celle-ci, l'institution compétente de l'autre Partie peut retenir l'avance sur les paiements auxquels le titulaire a droit.

2. Lorsque le titulaire a été au bénéfice de l'assistance d'une Partie Contractante au cours d'une période pour laquelle il a droit aux prestations en espèces, les montants de ces prestations sont retenus par l'organisme payeur à la demande de l'institution d'assistance et pour son compte, jusqu'à concurrence du montant des allocations versées au titre de l'assistance.

Titre V.

Dispositions transitoires et finales.

Article 41.

1. La présente Convention n'ouvre aucun droit au paiement des prestations pour une période antérieure à la date de son entrée en vigueur.

2. Toute période d'assurance ou période assimilée accomplie en vertu de la législation de l'une des Parties Contractantes avant la date d'entrée en vigueur de la présente Convention est prise en considération pour la détermination du droit aux prestations s'ouvrant conformément aux dispositions de la présente Convention.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe premier du présent article, une pension ou rente est due en vertue de la présente Convention, même si elle se rapporte à un événement antérieur à la date de son entrée en vigueur. A cet effet, toute pension ou rente qui n'a pas été liquidée ou qui a été suspendue à cause de la nationalité de l'intéressé ou en raison de sa résidence sur la territoire de l'autre Partie Contractante, sera, à la demande de l'intéressé, liquidée ou rétablie à partir de l'entrée en vigueur de la présente Convention, sous réserve que les droits antérieurement liquidés n'aient pas donné lieu à un règlement en capital.

4. Quant aux droits résultant de l'application du paragraphe précédent, les dispositions prévues par les législations des Parties Contractantes en ce qui concerne la déchéance et la prescription des droits, ne sont pas cpposables aux intéressé, si la demande en est présentée dans un délai de deux ans à compter de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Si la demande est présentée après l'expitation de ce délai, le droit aux prestations qui n'est pas frappé de déchéance ou qui n'est pas prescrit est acquis à partir de la date de la demande à moins que les dispositions plus favorables de la législation d'une Partie Contractante ne soient applicables.

Article 42.

En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas la présente Convention ne s'appliquera qu'au Royaume en Europe.

Article 43.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à la Haye aussitôt que possible.

Article 44.

La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois suivant le mois au cours duquel les instruments de ratification auront été échangés.

Article 45.

La présente Convention est conclue pour la durée d'une année. Elle sera renouvelée tacitement d'année en année sauf dénonciation qui devra être notifiée au moins trois mois avant l'expiration du terme.

Article 46.

1. En cas de dénonciation de la présente Convention, tout droit acquis en appliaction de ces dispositions sera maintenu.

2. Les droits en cours d'acquisition relatifs aux périodes accomplies antérieurement à la date à laquelle la dénonciation a pris effet ne s'éteignent pas du fait de la dénonciation, leur maintient sera déterminé d'un commun accord pour la période postérieure ou, à défaut d'un tel accord, par la législation propre à l'institution intéressée.

En foi de quoi, les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention.

Fait à Athènes, le 13 septembre 1966,

en double exemplaire en langue françaises

Pour le Royaume de Grèce JEAN TOUMBAS

Pour le Royaume des Pays-Bas BARON VAN LYNDEN

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1966 ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » Τεῦχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » Τεῦχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	100
6. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	Δραχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν Ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' τεῦχος καὶ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (Πολυγρ. 185) καὶ 178048)5321) 31.7.65 (Πολυγρ. 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ, ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ